

JÕULUAJA II PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Si 24:1-2.8-12. (1-4.12-16)

Lugemine Siiraki tarkuseraamatust:

Tarkus kiidab iseennast, ülistab end oma rahva keskel. Ta avab oma suu kõigekõrgema koguduses ja kiitleb taevavägede ees: “Nii on mulle öelnud kõige Looja. Tema, kes ta on mind loonud, näidanud koha mu eluasemele ning öelnud: “Asu Jaakobisse ja olgu Iisrael sinu pärisosa.” Alguses, enne kõiki aegu on tema mu loonud ja ma püsin igavesti ega lakka olemast. Ma teenisin tema ees, kes ta on püha, tema telgis. Nõnda kinnitati mind Siionisse. Linnas, mida ta armastas samamoodi kui mind, leidsin ma rahu ja Jeruusalemm sai minu valitsemise paigaks. Ma ajasin oma juured auväärse rahva sisse. Issanda rahvas on minu pärisosa.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 147:12-13. 14-15. 19 R: 1)

R: Jumala Sõna on lihaks saanud.

Ülista, Jeruusalemm, Issandat,

kiida, Siion, oma Jumalat.

Sest tema on teinud tugevaks su väravate riivid,

õnnistanud sinu lapsi su keskel.

R:

Tema hoiab su piiridel rahu,

toidab sind parima nisuga.

Tema saadab oma käsu maale,

kiirelt kulgeb tema sõna.

R:

Tema kuulutab Jaakobile oma sõna,

Iisraelile oma sätteid ja seadusi.

Nii pole ta teinud ühelegi rahvale

ega ilmutanud neile oma seadust.

R:

(Teine lugemine Ef 1:3-6.15-18)

Lugemine püha Pauluse kirjast epeeslastele:

Kiidetud olgu Jumal ja meie Issanda Jeesuse Kristuse Isa, kes meid on õnnistanud oma Vaimu õnnistusega koguduse kaudu, mis on taevas koos Kristusega. Sest tema on meid Kristuses ära valinud enne maailma loomist, et me oleksime pühad ja laitmatud tema palge ees. Armastusest on tema meid armulikul tahtel ette määranud oma lapseõiguse osalisteks – tema jumaliku armu kiituseks. Ja selle on ta meile kinkinud oma armastatud Pojas. Sellepärast, kui mina sain kuulda teie usust Issandasse Jeesusesse ja teie armastusest pühade vastu, tuletan ma teid meelde oma palvetes, et meie Issanda Jeesuse Kristuse Jumal, au Isa, annaks teile tarkuse vaimu ning ilmutaks ennast teile nii, et te teda tunneksite. Valgustagu tema teie südame silmi, et te tunneksite seda lootust, milles teid on kutsutud, ja teaksite, milline on tema päranduse aurikkus pühade jaoks.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi 1Tm 3:16)

Halleluuja. Au sulle, Kristus, kellest kuulutati rahvastele, au sulle, kellesse usutakse maailmas. Halleluuja.

(Evangeelium Jh 1:1-18)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Alguses oli Sõna ja Sõna oli Jumala juures ja Sõna oli Jumal. Tema oli alguses Jumala juures. Kõik on tekkinud tema läbi ja ilma temata ei ole tekkinud midagi, mis on tekkinud. Temas oli elu ja elu oli inimeste valgus. Valgus paistab pimedusse, aga pimedus ei ole teda omaks võtnud.

Jumal läkitas mehe, kelle nimi oli Johannes. Tema tuli valgusest tunnistust andma, et kõik hakkaksid uskuma tema läbi. Tema ise ei olnud valgus, vaid ta pidi tunnistama valgusest, sest tõeline valgus, mis valgustab iga inimest, oli tulemas maailma. Ja tema tuli maailma, mis oli tekkinud tema läbi, aga maailm ei tahtnud teda tunda. Ta tuli sellesse, mis tema oma, kuid omad ei võtnud teda vastu. Aga kõigile, kes ta omaks võtsid, andis ta meelevalla saada Jumala lasteks – kõigile, kes usuvad tema nimesse, kes ei ole sündinud vereteed, ei lihalikust tahtmisest ega mehe tahtmisest, vaid Jumalast.

Ja Sõna sai lihaks ja elas meie keskel ja me nägime tema au – Isa ainusündinu au täis armu ja tõtt. Johannes tunnistab temast ja hüüab: “Tema ongi see, kellest mina ütlesin: see, kes tuleb pärast mind, on olnud enne mind, sest tema oli olemas enne kui mina.” Jah, meie kõik oleme tema täiusest osa saanud – armu armule lisaks, sest seadus on antud Moosese läbi, aga arm ja tõde on tulnud

Jeesuse Kristuse kaudu. Jumalat ei ole keegi kunagi näinud. Ainusündinud Poeg, kes on Isa süles, on meid teda tundma õpetanud.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kord kui mind uude kogudusse ametisse määrati, helistati mulle enne ümberasumist kolimisfirmast ja nõuti, et saadaksin “kulude ülevõtmise” (saksa keeles “Kostenübernahme”) nende firma aadressile. Ma vastasin hämmeldunult, et kulude ülevõtmist saan ma neile saata samahästi kui hobuserautamist või kärbse tiivaliigutusi. Kulude ülevõtmine on ju tegu, sündmus, mida ei saa kuidagi ruumiliselt paigast nihutada ja kuhugi saata – parimal juhul saab vaid vormistada dokumendi, mis hilisema kulude katmise garanteerib.

Meie, inimesed, oleme sageli ebatäpsed: me ise teame küll, mida silmas peame, aga see läheb vahel meelest, et teised ei loe meie mõtteid ega pruugi tunda meie eriala žargooni. Sellepärast peame oskama valida sõnu ja väljendeid nii, et need oleksid ka teistele inimestele võimalikult arusaadavad. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kord rääkis mulle üks ametivend, et oli saanud hiljuti palvekirja, kus tema jaoks pooltuttav inimene palus rahalist abi. Kiri oli kirjutatud peaaegu et käskivas kõneviisis ja lõppu oli lisatud: kui te mind aidata ei saa, siis pole vaja mulle ka vastata.

Muidugi oli ametivend niisuguse pöördumise peale solvunud. Kuigi kirjjas oli ka häid sõnu, jäi talle siiski mulje, et teda peetakse rumalaks ja tahetakse ära kasutada. Pealegi poleks tal olnud sel hetkel ka parima tahtmise juures võimalik aidata, kuid kõige rohkem solvas teda just see kirja viimane lause: “Kui te mind aidata ei saa siis pole vaja mulle ka vastata.” See kõlas tema kõrvus järgmiselt: kui sul minu jaoks raha ei ole, siis käi üldse kuu peale... Nii kirjutas ta siiski vastuse ja väljendas selles oma solvumist.

Paraku tuli tema solvunud kirjale veel solvunum vastus. Abipaluja oli omakorda ära pahandatud ja selgitas, et ta pole harjunud ega oska abi paluda, ning lõpus olnud märges oli mõeldud pigem soovina, et teine ei teeks endale vastamisega ilmaasjata tüli. Küll aga jõudis abipaluja seekordses kirjjas lõpuks tõesti kuu peale saatmiseni välja. Ta lubas kõik järgnevad kirjad läbi lugemata prügikasti saata.

Mis teha... Kirjasõnal ei ole kurbi silmi, ja teisele inimesele saadetud sõnum nõuab teatud

emotsionaalset kirjaoskust. Heade tuttavate puhul on asi lihtsam, sest vastastikku ollakse teadlikud ka üksteise kiiksudest. Teatakse juba ette, missuguseid sõnu ei tule võtta surmtõsiselt, missugusele puudustele või veidravõitu iseloomuomadustele tähelepanu juhtimine tekitab enamasti ebameeldiva, ülipika ja viljatu arutluse, ning et mõnede teise jaoks oluliste seikade puudutamine võib minna maksma kogu sõpruse.

Võõraste inimestega on selles mõttes palju raskem. Neilt saadud kirju lugedes taandub esimene reaktsioon peegelpildile: see tähendab, mida ma küll ise mõtleks, kui kirjutaksin teisele inimesele just niisuguste sõnadega nagu need, mida loen praegu? Paraku tuleb sellega leppida, et üksteise mõtteid inimesed siiski lugeda ei suuda.

Armsad õed ja vennad, uus aasta on käes ja tänane evangeelium meenutab meile, et alguses oli Sõna. Nii peame meeles pidama, et sõna on sageli ka tegu, millel on tagajärjed. Sõnast võivad alata nii head kui halvad arengud meie elus. Öeldud halb sõna ei lähe suhu tagasi, pilkav toon hääles ei unune, ja loetamatuseni lohakalt kirjutatud kiri annab saajale mõista, et temast ei hoolita. Kui kasutatakse liiga keerulisi väljendeid, sunnib see otsima ridade vahelt halbu tagamõtteid, samas aga vaid lihtlausetest koosnev sõnum jätab selle saatjast rumala mulje.

Head arengud algavad sellest, kui me teeme oma parima, et kõiki et neid ülesloetud vääratusi vältida. Öeldakse, et ära vaata inimese sõnade vaid tema tegude peale, ja see on ka tõsi. Kristlastena oleme harjunud, et me peame iga päev oma tegusid jälgima ja tegema õigeid valikuid. Kuid tegelikult peame me samamoodi hästi valima ka oma sõnu. Aamen.